

Tina Prakash (NaturErhvervstyrelsen)

Fra: Tina Prakash (NaturErhvervstyrelsen)
Sendt: 30. september 2013 10:50
Til: Tina Prakash (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: VS: Vedr. Høringssvar Lov om Mark- og Vejfred

docId: <http://pdv4s.pdir.dk/cdp11/DOK10758917>
SJ: 1

Fra: Dyreinternat [<mailto:dyreinternat@ddaa.dk>]
Sendt: 29. september 2013 10:49
Til: Erhvervesskemaer & Landbrugsloven
Emne: Vedr. Høringssvar Lov om Mark- og Vejfred

Vedr. Lov om Mark- og vejfred!

Dansk Dyreværn Århus har følgende kommentarer til nedenstående forslag om ophævelse af optagelsespenge, da man ikke formodes at bruge muligheden i praksis.

Det er vi ikke enige i!

Dyreinternaterne rundt om i hele landet modtager hvert år titusindevis af herreløse tamkatte, fra borgere, som ikke kender ejerforholdet, og som ikke ønsker kattens tilstedeværelse. Da katte ikke er omfattet af en særskilt lov, vil politiet ikke have noget med dem at gøre, og overlader den opgave direkte til dyreinternaterne. Vi fremlyser alle indkomne herreløse katte på vores hjemmeside med billede samt beskrivelse af, hvor de er fundet, og på den måde lykkes det for os at finde den retmæssige ejer til ca. 10% af kattene. Når ejeren kommer, og henter sin kat, betaler denne samtidig de udgifter, vi har haft til pasning samt foder (typisk det samme beløb som pensionspris. Hertil lægges eventuelle udgifter til dyrlæge og vaccination mm., hvis det er foretaget).

Det er derfor vores bekymring, at hvis man fjerner retten til optagelsespenge for katte, kaniner osv., at internatet ikke har lovhjemmel til at opkræve beløb for pasningen.

Er dette korrekt forstået?

For internaterne vil det derfor være nødvendigt, at følgende indskrives i loven som et punkt:

“For optagne tamkatte, kaniner, løsslupne pelsdyr etc., der anbringes på Internat, skal ejer, såfremt denne findes, betale for ophold og pasning ved udlevering af dyret.”

Såfremt der er noget, vi har misforstået, vil vi gerne vide, hvor i lovgivningen, der står skrevet, at vi har mulighed for at opkræve et pasningsgebyr ifb. med udlevering af dyret.

Fjernes denne mulighed, har internaterne ikke råd til at hjælpe alle de herreløse katte, der bliver indbragt!

Vi ser frem til at høre fra jer!

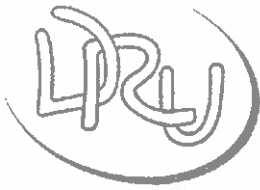
Med venlig hilsen
Anne Trane
Dyreinternatet
OBS! NY mailadr.:
dyreinternat@ddaa.dk

SMS din støtte til 1919

Skriv dyr50 for DKK 50
Skriv dyr100 for DKK 100
Skriv dyr150 for DKK 150

Dansk Racehunde Union

Jørgen Jensensvej 25 · 4700 Næstved · Tlf. 76 24 02 62 · www.dru.dk

17. oktober 2013

NaturErhvervstyrelsen

Høringssvar vedr. Mark- og vejfredsloven.

DRU har følgende bemærkninger vedr. de fremlagte forslag til lovændringer:

DRU tilslutter sig at bestemmelser vedr. Hunde/Indfangning af strejfende hunde flyttes fra Mark og vejfredsloven og indskrives i Hundeloven

Med venlig hilsen

Bestyrelsen DRU

v. Marianne Jæger, Næstformand

Fra: Dansk Terrier Klubs Bull Image Gruppe <politik@bull-image-gruppen.dk>
Sendt: 17. oktober 2013 22:25
Til: hoering@fvst.dk
Cc: Anne Sofie Grove (FVST); Mette Hulstrøm (FVST); Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven; westie@westie-la-gry.dk; ast.racerep@yahoo.dk; maria.lillemy@gmail.com; betterbrand@outlook.com
Emne: Høring over forslag til lov om ændring af hundeloven/ j.nr. 2013-15-25-06552 (samt mark og vejfredsloven)
Vedhæftede filer: dtk big høringssvar - hundelov.pdf

Hermed fremsendes Dansk Terrier Klubs og Dansk Terrier Klubs Bull Image Gruppens høringssvar i forbindelse med høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde samt forslag til lov om ændring af mark og vejfredsloven.

Vedr. mark og vejfredsloven har vi udelukkende kommenteret de dele, der er relateret til hunde, og dermed overført til loven om hunde.
Med venlig hilsen

Marianne Duchwaider
Dansk Terrier Klubs Bull Image Gruppe
www.bull-image-gruppen.dk

www.facebook.com/Bull.Image.Gruppen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen

Høringssvar sendt pr. e-mail:

Til: hoering@fvst.dk

Kopi: ansg@fvst.dk & mehul@fvst.dk

2013.10.17

Lov om ændring af lov om hunde samt mark og vejfredsloven / j.nr. 2013-15-25-06552

Dansk Terrier Klub og Dansk Terrier Klubs Bull Image Gruppe fremsender hermed bemærkninger til forslag til lov om ændring af loven om hunde, herunder den del af mark og vejfredsloven vedr. hunde, der overføres til førstnævnte.

Generelt

Vi bifalder, at definitionen af skambid ændres, og at der sker forbedring omkring hundeejersens mulighed for at bede om evaluering af hundesagkyndig.

Desværre finder vi lovudkastet skuffende uambitiøst mht. tiltag, der reelt sikrer færre alvorlige hundebid på mennesker og hunde, hundeejernes retssikkerhed og dyrevelfærd for hunde.

Derudover finder vi det stærkt kritisabelt, at bevarelse af forbudslisten begrundes i enkeltstående dele af det sparsomme datagrundlag, som evalueringen af hundeloven¹⁾ er baseret på. Vi påpeger, at Iben Meyer, der er medforfatter, netop understregede på høringen den 2/10³⁾, at datagrundlaget udelukkende kan anvendes i samlet helhed.

Vi mener desuden, at da evalueringen netop er baseret på et meget sparsomt datagrundlag, skal der fastsættes et tidspunkt for en ny evaluering – denne gang på et tilstrækkeligt datagrundlag.

Vores overordnede betragtninger uddybes i det efterfølgende.

1. Færre alvorlige hundebid på mennesker og hunde

Evaluering af hundelovens forbudsordning¹⁾ viser tydeligt, at den nuværende hundelovs forbud af 13 racer ikke nedbringer de mange tusinde årlige alvorlige bid på mennesker og hunde - og at relationen imellem ejer og hund er væsentligste faktor for en velfungerende hund.

Det betyder, at fastholdelse af forbud mod 13 racer ikke øger den faktiske tryghed i det danske samfund.

Ejer

Det er derfor meget beklageligt, at lovslaget ikke understøtter det ansvarlige hundeejerskab. Den eneste lovgivning, Calgary modellen, der dokumenteret har nedbragt antallet af alvorlige hundebid (92,5 % over en 23 års periode) viser, at licens, funktionel registrering og oplysning giver markant positive resultater.

Opdræt og salg

Lovforslaget mangler også indsatser omkring salg og opdræt af hunde. En hvalps afstamning, dens opvækst og opdrætterens evne til at rådgive og udvælge egnede hvalpekøbere har væsentlig betydning for, hvordan hunden udvikler sig adfærdsmæssigt.

En stor kilde til dårligt fungerende hunde er hundehandel, hvor hunde opkøbes på såkaldte hundefabrikker i ud- eller indland og ukritisk videresælges til hvem som helst. Det er hvalpe, der er opfostrede under dyrevelfærdsmæssige stærkt kritisable forhold og derfor også er både adfærds- og helbredsmæssigt dårligt fungerende.

Fødevarerministeriets rapport vedr. avl af dyr²⁾ adresserer overtypning og arveligt betingede sygdomme i hundeavl og anbefaler specifikt, at der ikke må avles på hunde, som er frygtsomme og aggressive. Derudover omtales indirekte juridiske virkemidler, som købeloven, der gør køber af hund i stand til at gøre et erstatningsansvar - i forbindelse med sundhedsproblemer - gældende over for sælger. Det kræver, at sælger/opdrætter kan spores.

En udvidet central registrering af hunde kombineret med ejer- og opdrætterlicens kan netop anvendes til at underbygge dette – samt til at identificere dårligt fungerende hunde samt uansvarlige ejere og opdrættere i det danske samfund.

Forbudsliste

Det er dokumenteret, at der ikke er fagligt belæg for at definere nogen hunderace som farligere end andre¹⁾. Derfor er der intet grundlag for at forbyde nogle racer, hvorfor raceforbuddet bør fjernes. Det er i øvrigt en holdning, der deles af faglige eksperter, som Den Danske Dyr lægeforening, Dyreetisk råd og Dyrenes Beskyttelse.

Derudover har mange lande/stater med mangeårig erfaring med racespecifik lovgivning ophævet raceforbud og -restriktioner i erkendelse af, at lovgivningen har haft ingen eller negativ effekt.

2. Hundeejeres retssikkerhed

Politiet fungerer både som udøvende og dømmende magt i hundesager, og politiet er ikke forpligtet til at følge den hundesagkyndiges anbefalinger.

Derfor er det uacceptabelt, at hundeejere ikke har mulighed for at få prøvet deres sag ved en domstol. Lige som det er uacceptabelt, at en retssag ikke udsætter en eventuel aflivning af hund, indtil sagen er afgjort.

Omvendt bevisbyrde

Størsteparten af Danmarks ca. 585.000 hunde har ikke en stamtavle, og hunderace kan ikke bestemmes vha. DNA test⁴⁾. Derfor er anvendelse af omvendt bevisbyrde ved fastsættelse af en hunds race eller blanding retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt.

Det er som minimum nødvendigt at fastlægge præcist, hvilken dokumentation der anerkendes som bevis for en hunds afstamning, samt hvornår politiet har ret til at afkræve hundeejeren denne dokumentation.

Hundesagkyndig

Vi betragter det som en selvfølge, at de hundesagkyndige har veterinærfaglig baggrund.

3. Dyrevelfærd

Forringelser i dyrevelfærd

Vi finder, at hundeloven giver mulighed for uansvarligt hundehold og opdræt, der medfører flere dårligt fungerende hunde og dermed flere alvorlige hundebid:

1. **Hold af hunde og hvalpe, hvor besidder ikke har fast ophold:** Der kan gives tilladelse til hold af hund et sted, hvor den, der er ansvarlig for hunden, ikke har fast ophold. Derudover nævnes specifikt, at en hund over 4 uger skal have daglig menneskelig kontakt og adgang til frisk vand, men intet om hunde under 4 uger.
Det er ikke acceptabelt, at loven åbner mulighed for, at der kan holdes hund og opdrættes hvalpe, hvor besidderen ikke bor - og at hvalpe under 4 uger ikke skal have daglig menneskelig kontakt.
2. **Lænehundens opholdsareal:** Ændring af hundeloven betyder, at en 'lænehunds' min. opholdsareal formindskes med 64 %, idet min. længden af lænken nedsættes fra 5 til 3 meter. Det forværres yderligere af, at loven giver mulighed for, at holde hunden bundet i op til 12 timer pr. dag
3. **Hvalpe i hundegård:** I forbindelse med hold af hunde i hundegård angives det, at hunde over 4 uger skal have mindst 1 times daglig menneskelig kontakt, men det angives ikke, at hvalpe under 4 uger skal have daglig menneskelig kontakt. Det er ikke acceptabelt.

Tidligere mark og vejfred

Vi er bekymrede for såvel dyrevelfærd som retssikkerhed i forbindelse med følgende punkter fra loven om mark og vejfred, som nu integreres i loven om hunde:

1. **Lovligheden af at skyde en hund i nødværge:** Dette kan anvendes til at dræbe eller skade hunde uretmæssigt. Der skal tages lovgivningsmæssige tiltag til, at det ikke sker.
2. **Lovligheden af at jage en hund bort fra sin grund:** Det skal angives, at der ikke må anvendes nogen form for vold til dette.
3. **Omstrejfende hunde:** Borgerne skal have ret til at aflevere omstrejfende hunde til politiet eller til et andet af politiet anvist sted. Vi ser gerne, at lovgivningen giver politiet mulighed for at internere hunde i samarbejde med forud godkendte dyreværnsorganisationer. Politiet skal være forpligtet til at kontrollere hunde for chip/tatovering og kontakte ejeren hurtigst muligt, hvis hunden er ID-mærket og korrekt registreret i Dansk Hunderegister.

4. Ny evaluering skal fastsættes

Fødevarerministeren fastslog på udvalget for fødevarer, landbrug og fiskeris høring om hundeloven den 2. oktober 2013, at hun ønsker at bibeholde forbudslisten, da:

1. Antallet af registreringer af de pågældende racer i Dansk Hunderegister er faldet siden forbuddets indførelse.
Vi påpeger, at det er evident, at et sådan fald sker, da ejere netop ikke registrerer forbudte hunderacer. Efter pitbull terrier og tosa blev forbudt i 1991, skete der en voldsom stigning i registrering af Amerikansk Staffordshire Terrier set i forhold til, hvor mange racerene hunde, der blev opdrættet af denne race. Eksempelvis blev der i 2009 registreret 82 racerene Amerikanske Staffordshire Terriers, mens der i Dansk Hunderegister blev registreret 1.115 hunde som denne race.
2. De forbudte racer udgør en forholdsvis stor andel af de skambidssager, som politiet har håndteret. Her er det væsentligt at anføre, at:
 - Iben Meyer, der sammen med Björn Forkman har udarbejdet Evaluering af hundelovens forbudsordning¹⁾, understregede på Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris høring om hundeloven den 2. oktober 2013, at ingen af de anvendte datakilder kan anvendes alene, da datagrundlaget ikke er tilstrækkeligt.
 - Politiets sager kun udgør en lille del af de alvorlige hundebid i Danmark.
 - Politiet har udtalt, at deres opgørelse er upræcis.
 - Politiet benytter omvendt bevisbyrde/visuel bedømmelse til fastsættelse af race.
Dvs. at hvis ejeren ikke kan dokumentere hundens race/blanding kan den figurere i opgørelserne som værende af en forbudt race.
I den forbindelse gør vi også opmærksom på, at Pernille Hansen fra Den Danske Dyr-lægeforening ved høringen den 2. oktober³⁾ udtalte, at der ikke er faglig begrundelse for at antage, at man på grundlag af en hunds udseende med sikkerhed kan fastslå, hundens race - eller om den vil udvise farlig adfærd.
 - Foreningen Fair Dog, som er en organisation, der har assisteret ved et stort antal sager vedr. hundeloven, har påpeget, at politiets oversigt ikke omfatter alle sager, som foreningen har kendskab til.

Ministeren udtalte endvidere, at da hunde af de forbudte racer fortsat er i live, kan der senere ske et fald i alvorlige bid.

Da evaluering af hundelovens forbudsordning konkluderer, at der ikke kan findes stærke indikationer på, at forbudsordningen har haft den ønskede reducerende effekt på antallet og omfanget af bidskader, baseres en eventuel fastholdelse af forbudslisten ikke på et videnskabeligt dokumenteret erfaringsgrundlag.

Evalueringen af hundelovens forbudsordning¹⁾ påpeger, at en evaluering på et senere tidspunkt kan komme til andre resultater end den nuværende evaluering.

DANSK TERRIER KLUB

Specialklub under Dansk Kennel Klub (FKI)

Derfor mener vi, at der skal fastlægges en ny evaluering af hundelovens forbudsordning om min. 3 år. På det tidspunkt er størsteparten af hundene af de forbudte racer ikke længere i live, og den resterende del er "seniorer".

Det er yderst vigtigt, at der i den mellemliggende periode indsamles retvisende statistisk data. Det betyder bl.a., at politiets opgørelser skal omfatte alle hundesager, uanset hvilke hunderacer eller blandinger der er involveret – samt hvorledes race/blanding er fastsat.

Således undgås det, at den fremtidige evaluering i lighed med den nuværende evaluering¹⁾ base-res på "et meget sparsomt datamateriale" (citater Minister Karen Hækkerup⁵⁾).

Med venlig hilsen

Robert Raeder

Næstformand
Dansk Terrier Klub
Arndrupvej 3, 6240 Løgumkloster
Tlf. 3024 8256

&

Formand
DTKs Bull Image Gruppe
politik@bull-image-gruppen.dk
www.bull-image-gruppen.dk

5 punkts plan og bilag (FLF 2012-13 alm. del - bilag 236):

www.issuu.com/dtkbig

- 5 punkts plan
- Vidste du det om hunde
- Hunde alvorligt taget
- Sådan passer du din hund
- Deklaration af hund

Kilder

- ¹⁾ Evaluering af hundelovens forbudsordning (I. Meyer, B. Forkman, 12. august 2013).
- ²⁾ Rapport fra arbejdsgruppen vedrørende avl af dyr (Fødevarerministeriet, august 2013).
- ³⁾ Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri's høring om hundeloven den 2. oktober 2013.
- ⁴⁾ Den Danske Dyrlægeforening.
- ⁵⁾ 2012-13 FLF Alm. del Bilag 361 – brev af 20. september 2013 fra Minister Karen Hækkerup til Folketingets Retsudvalg og Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

NaturErhvervstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Att: Tina Prakash

26. august 2013
CK/13-02410

Den Danske Dyrlægeforenings kommentarer til forslaget om ændring af lov om mark- og vejfred.

Den Danske Dyrlægeforening (DDD) er overordnet enig i behovet for at ændre lov om mark- og vejfred. DDD mener ligeledes, at hovedelementerne i ændringsforslaget er relevante, og at ændringerne vil gøre loven mere tidssvarende.

DDD er således enig med forslaget om at samle reguleringen af hunde i hundeloven.

DDD anerkender især ændringerne i § 13, som indfører sanktioner mod besidderen af dyret, uanset om dyret kan optages eller ej, samt ændringerne i § 14, hvor muligheden for nedskydning af et omstrejfende dyr fjernes, medmindre dyret angriber eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Problematiske definition

Imidlertid mener DDD, at definitionen af væsentlig gene, i kommentarerne til § 13 i lovforslaget, er problematisk. Af kommentarerne til lovforslaget fremgår det, at begrebet "væsentlig gene" kan omfatte situationer, hvor husdyret gentagne gange strejfer på den optagelsesberettigedes grund. Man kan således som katteejer risikere gentagne bøder for situationer, som næppe kan anses for at være til væsentlig gene for den optagelsesberettigede. Ejere af katte i villakvarterer vil, som kommentarerne til lovforslaget er formuleret, være nødsaget til at forhindre katten i at færdes frit ude. Dette vil, efter DDDs opfattelse, være en hindring af kattens naturlige adfærd og derved en urimelig konsekvens for katten.

DDD henstiller derfor til, at man sletter sætningen "*..... eller gentagende gange strejfer på den optagelsesberettigede grund*" fra definitionen af "væsentlig gene".

Manglende identifikation

DDD gør desuden opmærksom på, at sanktionerne i § 13 er betinget af, at man kan spore dyret tilbage til en ejer. DDD påpeger det u hensigtsmæssige i dette, da der på nuværende tidspunkt ikke er krav om entydig identifikation af en lang række af vores kæledyr, og at det derfor kan være umuligt at lokalisere ejeren af dyret. DDD vil derfor anbefale, at man som minimum indfører et krav om entydig identifikation af katte f.eks. i form af chip eller øremærkning.

Har I spørgsmål eller behov for yderligere uddybning af DDD's bemærkninger, er I velkomne til at kontakte sekretariatet for DDD.

Med venlig hilsen

Christina Koefoed
Jurist

Fra: Stine B. Christiansen <sbcs@sund.ku.dk>
Sendt: 18. oktober 2013 23:35
Til: hoering@fvst.dk; Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Cc: Anne Sofie Grove (FVST); Mette Hulstrøm (FVST); Anne Sørensen; Bengt Holst; Britt Brøchner-Nielsen; Cecilie Heerdegen Leth (DEP); Postkasse, Det dyreetiske råd; Dorte Rebbe Schou; Jes Aagaard; Karen Lorenzen (DEP); Mette Vaarst; Per Bach Laursen; Peter Møllerup; Pia Haubro Andersen; Sebastian Klein; Stine B. Christiansen; Thomas Søbirk Petersen
Emne: Høringssvar til høringen over forslag til lov om ændring af lov om hunde samt forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven (J.nr.: 2013-15-25-06552)
Vedhæftede filer: Høringssvar FVST181013-hundelov og markvejfred.pdf; Høringssvar JM010311-hundeloven.pdf; Høringssvar JM160210-delbetænkning om farlige hunde.pdf; Høringssvar, JM250909-hundeloven.pdf

Til Fødevarestyrelsen og NaturErhvervstyrelsen,

Hermed fremsendes høringssvar fra Det Dyreetiske Råd til høringen over forslag til lov om ændring af lov om hunde samt forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven (J.nr.: 2013-15-25-06552).

Bemærk at der til orientering tillige er vedlagt tidligere høringssvar (JM010311, JM160210, JM250909), som der refereres til i det aktuelle høringssvar (FVST181013).

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Specialkonsulent, dyrlæge, MSc
Sekretariatsleder for Det Dyreetiske Råd

Det Dyreetiske Råd/The Danish Animal Ethics Council
Grønnegårdsvej 8
1870 Frederiksberg C
Copenhagen
Denmark

tlf./ph.: +45 3533 3075
fax: +45 3533 3022
e-mail: sbcs@sund.ku.dk

18. oktober 2013

Att.: Mette Hulstrøm
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

og

Att.: Tina Prakash
NaturErhvervstyrelsen
Center for Jordbrug, Økologi & Landbrugslov

Vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde samt forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 20. september 2013 vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde samt forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven (J.nr.: 2013-15-25-06552).

Det Dyreetiske Råd hilser revisionen af hundeloven velkommen og er i det store og hele enig i mange af de anførte anbefalinger. Rådet har tidligere i forbindelse med diverse høringer udtalt sig om en række spørgsmål i relation til hundeloven. I relation til den indeværende høring har Rådet følgende uddybende kommentarer og forslag.

Bemærkninger til ændringer af hundeloven

Skambidning

I forbindelse med høringen over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven i 2009 udtrykte Rådet sin støtte til ønsket om at forhindre og bedre kunne håndtere episoder med hundebid som dem, der på daværende tidspunkt havde været omtalt i pressen. Rådet fandt dog samtidig, at der er tale om komplekse problemstillinger. Rådet havde følgende bemærkninger i relation til skambidning:

”Ad § 6, stk. 3-6:

Det skelnes i bemærkningerne mellem bid og skambidning, samt om hvorvidt situationen, hvor hunden bider, kan karakteriseres som normal forsvarsadfærd. Det Dyreetiske Råd er enig i nødvendigheden af at lave sådanne sondringer, når de foreslåede bestemmelser skal anvendes på konkrete sager. Så vidt Rådet er orienteret, er langt de fleste skader forvoldt af hundebid nemlig af mindre alvorlig karakter og opstår i situationer, hvor hunden forsvare sig selv, sine nærmeste eller sit territorium. Rådet er dog bekymret for, om forvaltningen i praksis, uden konsultation af hundesagkyndige personer i tvivlstilfælde, vil give anledning til problemer.

Ad § 6, stk. 4:

Det Dyreetiske Råd finder det usikkert, hvordan formuleringen ”skambidt...et dyr” skal fortolkes. Rådet kan tilslutte sig, at skambidning af både hunde og andre husdyr skal have konsekvenser, med mindre hunden har reageret med normal forsvarsadfærd jf. bemærkningen herover, herunder fx ved at bide en kat, der bevæger sig ind i ”hundens” have. Samtidig påpeger Rådet, at hunde naturligt kan jage, også udenfor egen grund, og evt. i den forbindelse skambide eller dræbe et vildt dyr, fx en mus, rotte eller fugl. Selv om Rådet kan forestille sig situationer, hvor også hundens naturlige jagtinstinkt eller skader på vilde dyr kan give anledning til overvejelser om konsekvenser, finder Rådet, at der her bør være mulighed for at undgå aflivning.”

Det Dyreetiske Råd kan derfor bakke op om, at der i det nuværende forslag lægges op til både at definere mere klart, hvornår der er tale om et skambid, og at der gives mulighed for at konsultere en hundesagkyndig til vurdering af omstændighederne ved det pågældende bid.

Rådet påpeger samtidig, at der allerede ved den nuværende bestemmelse var tale om, at hunden skulle have bidt ved et overfald. Det er dog Rådets indtryk, at der ved brug af skambids-paragraffen i praksis ikke i tilstrækkeligt omfang er taget højde for omstændighederne omkring biddet. Det Dyreetiske Råd anbefaler derfor, at definitionerne af ”skambid” og ”overfald” skrives direkte ind i den indledende del af lovteksten, så det er klart ved anvendelse af reglerne i praksis, hvad der i denne lov anses for skambid og overfald.

Afdækning af det faglige grundlag for vurdering af hundens farlighed

Ved høringen over delbetænkning om farlige hunde i 2010 anerkendte Det Dyreetiske Råd det store arbejde, der lå bag delbetænkningen, men Rådet savnede også, at visse områder blev bedre belyst. Rådet fandt, at redegørelsen for videnskabelige undersøgelser vedrørende aggression og hundebid var mangelfuld og savnede endvidere, at der i rapporten blev skelnet klart mellem flere problemstillinger omkring hundebid. Overordnet set fandt Rådet, at der i rapporten blev drøftet tre forskellige problemområder: a) mennesker, der bliver bidt af en hund, de kender, fx deres egen; b) mennesker, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund; og c) hunde, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund. Rådet påpegede, at de omstændigheder og hunde(racer), der optræder i disse bidsituationer, kan være meget forskellige, og at disse forskelle burde være belyst gennem afdækning af det videnskabelige grundlag. Rådet hilser på den baggrund velkomment, at der i forbindelse med indeværende revision af hundeloven er udarbejdet så grundig, nuanceret og detaljeret en redegørelse for problemstillingerne, som de tilgængelige informationer tillader. Jf. bemærkningen herunder om fremtidig revision af hundeloven, opfordrer Rådet dog samtidig til fremover at sikre en mere systematisk registrering af situationer omkring hundebid, herunder hunderace.

Forbud mod visse hunderacer

I relation til overvejelserne om et raceforbud tilsluttede Rådets medlemmer sig ved høringen over delbetænkning om farlige hunde i 2010 den del af udvalgets medlemmer, der *ikke* kunne anbefale et forbud mod bestemte racer. Rådet uddybede dette:

”Rådet mener, at en øget risiko for hundebid skyldes en kombination af arv og miljø, hvilket betyder, at alle hunde som udgangspunkt kan være farlige. Det betyder endvidere, at et raceforbud efter Rådets opfattelse højst vil have en tidsbegrænset effekt, fordi det genetiske bidrag til problemernes opståen vil flyttes til andre racer eller til hunde af blandet race, sådan som det allerede er sket i relation til de racer, der pt. er forbudt. Endelig mener Rådet, at et forbud mod bestemte racer vil påføre en række hunde og deres ejere urimelige ulemper, selv om de ikke er til hverken gene eller fare.

Rådet finder endvidere, at et forbud i praksis er forbundet med alvorlige vanskeligheder i relation til at fastslå den enkelte hunds racemæssige tilhørsforhold. I rapporten nævnes muligheden for ”omvendt bevisbyrde”, hvor ejeren skal kunne dokumentere hundens race eller type. Rådet mener, at denne model pålægger ejere af fx velfungerende blandingshunde urimelige krav, som, når de ikke kan honoreres, kan medføre tilsvarende urimelige konsekvenser. Rådet finder, at problemstillingen omkring raceidentifikation understøtter, at der skal findes andre veje end raceforbud.

I stedet finder Rådets medlemmer, at der bør fokuseres langt mere på de hunde og ejere, hvor der konkret er problemer. Rådet kan derfor bakke stærkt op om de øvrige tiltag, der nævnes i rapporten og udmøntes i lovudkastet i afsnit 8.1, både i forhold til at forbygge hundebid fra hunde, der optræder truende, og til at skride hårdt ind, når der er opstået problemer. Rådet understreger samtidig, at det efter Rådets opfattelse vil være fuldstændig afgørende for at nedbringe problemerne, at disse paragraffer også følges konsekvent op med handling fra de relevante myndigheder, hvor der måtte være behov.”

Alle Det Dyreetiske Råds medlemmer er enige om, at der fortsat er behov for at fokusere langt mere på de hunde og ejere, hvor der er konkrete problemer, og at man ved i højere grad at gøre brug af § 6 i hundeloven kan forebygge mange af de potentielt og reelt farlige situationer. Det er efter Rådets opfattelse fortsat helt afgørende for reelt at nedbringe problemerne, at der sættes ind med sanktioner, hvor der måtte være behov. Rådet foreslår her, at der ageres hurtigt og med en ”nul-tolerance”, hvilket må formodes også at have en forebyggende effekt. Rådet peger her på, at dette kræver, at der afsættes ressourcer hos politi og andre myndigheder, for at disse hurtigt og effektivt kan håndtere de situationer, hvor der opstår problemer

Nogle af de nuværende medlemmer af Det Dyreetiske Råd tilslutter sig fortsat de anførte argumenter mod et raceforbud. Disse medlemmer mener desuden ikke, at det materiale, der er fremlagt i rapporten om evaluering af hundelovens forbudsordning, understøtter opretholdelsen af et forbud. Disse medlemmer mener, at det er fokus på de enkelte individer, der vil kunne reducere problemerne og peger endvidere på, at et raceforbud kan give en falsk tryghed.

Andre af Rådets medlemmer er mere betænkelige ved at fjerne raceforbuddet – eller mener, at en vej frem kan være delvist at fjerne forbuddet, så kun enkelte racer står tilbage. Disse medlemmer finder ikke, at det fremlagte materiale i rapporten om evaluering af hundelovens forbudsordning er tilstrækkeligt til at afvise, at hunde af de pågældende racer udgør en særlig risiko i de forkerte ejeres hænder. Disse medlemmer finder det påfaldende, at visse racer optræder hyppigere i statistikker over hundebid, både i Danmark og i udlandet, selv om grundlaget for denne overrepræsentation er uafklaret. Disse medlemmer hæfter sig videre ved, at visse racer er fremavlet med henblik på at udvise kampadfærd og på den baggrund kan have et større potentiale for at udvikle en uhensigtsmæssig adfærd. Disse medlemmer anerkender, at hunde af de forbudte racer med den rigtige opdragelse kan være gode familiehunde. Men medlemmerne peger på, at den videnskabelige usikkerhed om, hvorvidt hunde af de forbudte racer udgør et særligt problem, indebærer en mulig risiko som bør minimeres af hensyn til de potentielle ofre for bid (både mennesker og dyr). Disse medlemmer mener endvidere, at hensyn til de mennesker, der ønsker at opretholde et raceforbud, fx af hensyn til de potentielle ofre, eller fordi de finder, at et raceforbud skaber tryghed, er mere tungtvejende end hensynet til dem, der ønsker at kunne vælge hunde af de forbudte racer.

Alle Rådets medlemmer er enige om, at kravet om ”omvendt bevisbyrde” ved racebestemmelse af hunde er problematisk, især for ejere af blandingshunde, da det er vanskeligt at dokumentere, hvilke racer der *ikke* indgår i en hunds afstamning, med mindre man har en racehund med stamtavle. Rådet mener derfor, at såfremt raceforbuddet opretholdes, bør der findes en anden procedure for racebestemmelse. Rådet foreslår, at såfremt raceforbuddet fastholdes, skal der, for ejerens regning, være mulighed for at konsultere personer med særligt kendskab til den mistænkte race og/eller

hundeavl for en vurdering af hundens mulige genetiske ophav, og denne eller disse vurderinger skal indgå i afgørelsen af det videre forløb. Rådet peger samtidig på, at det bør præciseres i hvor mange generationer, at en hund af forbudt race ikke må optræde i en blandingshunds afstamning. Rådet mener videre, at såfremt der efter sådanne vurderinger fortsat hersker tvivl om, hvorvidt en hund er af forbudt race eller blanding heraf, bør denne tvivl komme hunden/hundens ejer til gode. Afgørelsen af det videre forløb bør i så fald hvile alene på en vurdering af den aktuelle situation, evt. ved inddragelse af en hundesagkyndig.

Rådet mener ikke, at der er behov for et ”hundekørekort” generelt til hundeejere. Nogle medlemmer af Rådet mener i stedet, at det kan overvejes, om hold af visse racer skal ledsages af krav om deltagelse i et kursus i hundetræning. Rådet foreslår tillige, at det kan være en sanktionsmulighed på lige fod med påbud om snor og mundkurv at skulle følge et kursus i hundetræning. Dette gælder dog kun såfremt en hundesagkyndig skønner, at et sådant kursus vil være en velegnet mulighed for både hunden og ejeren. Generelt for krav om deltagelse i kurser gælder, at det forudsætter, at et relevant kursus af tilstrækkelig god kvalitet kan udbydes.

Rådet mener, at det bør overvejes, hvordan der skal sanktioneres ved overtrædelse af reglerne, hvis raceforbuddet opretholdes, og under alle omstændigheder i relation til situationer, hvor konkrete hunde og ejere giver anledning til problemer. Her mener Rådet, at det i højere grad bør være ejeren, der straffes, dvs. at ejeren skal idømmes en bøde. Rådet mener endvidere, at der bør overvejes alternativer til aflivning i relation til hunde, der er af forbudte racer men i øvrigt er fredelige familiehunde, der ikke giver anledning til problemer. Rådet foreslår, at et alternativ til aflivning i sådanne tilfælde kan være kastration/sterilisation (for ejers regning), så hundene ikke bidrager til at øge populationen af de forbudte hunde.

Endelig finder Rådet, at der bør skrives hårdere ind overfor illegal import og anden handel med hunde, der ikke er tilladt i Danmark – også af hensyn til hundene, der kan være opdrættet under kritisable forhold. Rådet vil samtidig opfordre til, at hundeopdrættere – uanset race – sikrer, at der kun avles på hunde med et temperament, der er velegnet for en familiehund, og at hvalpene får den nødvendige prægning både i forhold til omgang med mennesker og med andre hunde. Rådet vil endvidere opfordre opdrætterne til at være kritiske over for de personer, som hvalpene sælges til, og til at vejlede hvalpekøberne i, hvad det indebærer at opdrage en hund. Rådet finder desuden, at der påhviler hundeejere – uanset hvilken race eller blandingshund de har – et stort ansvar for selv at opsøge den nødvendige information for at kunne opdrage hunden til at omgås andre mennesker og dyr uden at udgøre en unødvendig risiko.

Krav om individuel menneskelig kontakt

Ved høringen over betænkning om revision af hundeloven i 2011 havde Det Dyreetiske Råd følgende bemærkninger i relation til kravet om individuel menneskelig kontakt:

Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig udvalgets forslag om, at hunde skal have individuel menneskelig kontakt hver dag. Rådet finder dog, at der er behov for at præcisere, hvornår et sådant krav er opfyldt i relation til hold af hunde, som ikke opholder sig sammen med mennesker i husstandens dagligdag, dvs. fx vagthunde og hunde, der tilbringer hovedparten af hverdagen i løbegårde. Det er blot anført, at der skal være individuel kontakt mindst én time dagligt. Rådet savner, at det præciseres, om denne kontakt skal udgøres af en direkte interaktion med hunden (ud over den kontakt, som sker gennem tildeling af foder og vand), eller om kravet er opfyldt, blot der er et menneske til stede. Rådet finder desuden, at det bør overvejes, om kravet om én times kontakt kan opfyldes ved kontakt i 2 x 30 min.

Det Dyreetiske Råd mener fortsat, at der er behov for en præcisering af begrebet ”menneskelig kontakt”. Rådet mener, at kontakten skal udgøres af en aktiv interaktion med hunden, og ikke blot

den tid, der går med rengøring og tildeling af foder og vand. Rådet stiller sig i øvrigt uforstående over for forslaget om at ændre kravet til en hunds lænke fra 5 m til 3 m og mener i øvrigt, at en solid indhegning eller hundegård er at foretrække frem en lænke.

Hunde, der færdes frit, og omstrejfende hunde

Ved høringen over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven i 2009 havde Det Dyreetiske Råd følgende kommentar spørgsmålet om at lade hunde færdes frit:

Det fremgår af udkastet, at det skal være forbudt i bymæssig bebyggelse at lade hunde færdes på offentlige steder, uden at de føres i snor. Det Dyreetiske Råd er enige i, at hvis alle hundeejere altid holder deres hunde i snor, vil risikoen for alvorlige skader efter hundebid reduceres væsentligt. Rådet vil dog samtidig gøre opmærksom på, at dette kan have nogle utilsigtede indirekte konsekvenser, da der er risiko for, at hundene ikke bliver tilstrækkeligt socialiseret i omgangen med andre hunde.

Ved høringen over betænkning om revision af hundeloven i 2011 havde Det Dyreetiske Råd følgende bemærkninger i relation til hunde, der færdes frit:

Det Dyreetiske Råd er enig med udvalget i, at det også uden for byområder skal være forbudt at lade hunde færdes på steder, der er tilgængelig for almindelig færdsel, uden at de føres i bånd eller er ifølge med en person, der har herredømme over dem. Efter Rådets opfattelse bør hunde være under menneskelig kontrol på alle offentlige steder, uanset om der er tale om land eller by.

Det Dyreetiske Råd mener fortsat, at der både skal tages hensyn til ønsket om, at hunde holdes under kontrol og ønsket om, at hunde skal kunne udvikle og udøve normal social adfærd. I indeværende høring lægges op til, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i kommunen, eller områder i kommunen, skal gælde en pligt til at holde hunden i snor (§3a). Rådet peger på, at hvis der i kommunen generelt er krav om, at hunde skal holdes i snor, bør der samtidig tildeles særlige områder, hvor hundene kan færdes uden snor, så de har mulighed for udøve tilstrækkelig social adfærd med andre hunde.

Med hensyn til optagelse af en omstrejfende hund, er Det Dyreetiske Råd betænkeligt ved, at der pålægges den, der har optaget en hund, en pligt til at fodre og passe hunden (§3, stk. 3). Det kan fx være, at den pågældende er utryk ved hunden, er hunde-allergiker, eller ikke har faciliteter eller tid til at passe hunden forsvarligt. Det bør derfor være muligt for optageren som alternativ at overdrage hunden til politiet, der så kan sørge for videre foranstaltninger, både i forhold til pasning af hunden og kontakt til hundens ejer.

I relation til muligheden for nedskydning eller anvendelse af anden fremgangsmåde, der sigter på direkte drab af hunden (§3, stk. 2) i forbindelse med nødværge, kan Rådet tilslutte sig, at denne mulighed bør være til stede, hvis hunden angriber andre husdyr eller udgør en nærliggende fare for personer eller ejendom. Det ligger imidlertid i hundens natur at jage, hvilket også gælder jagt på vildtlevende dyr. Dette kan dels stresser de vildtlevende dyr, dels føre til bid eller drab på disse. Rådet vurderer, at muligheden for bøde ikke alene vil have tilstrækkelig præventiv effekt i forhold til hundens jagt på vildt, og de strejfende hunde kan tillige være svære at indfange. Rådet mener derfor både af hensyn til vildtet og til den grundejer, der ønsker vildtet på sine arealer, at muligheden for nedskydning eller anvendelse af anden fremgangsmåde, der sigter på direkte drab af hunden, også bør gælde ved nærliggende fare for eller angreb på vildt. Rådet savner her en definition af, om husdyr i denne lovmæssige kontekst også omfatter vildt, der opdrættes i menneskelig varetægt fx rådyr, dådyr og fasaner, svarende til mark- og vejfredsloven. Nogle af Rådets medlemmer finder, at reglerne i hundeloven blot bør omfatte vildt, som jf. mark- og vejfredsloven er blevet henregnet som husdyr, mens andre mener, at muligheden for at handle i nødværge bør gælde i relation til beskyttelse af alle vildtlevende dyr på ens egen grund.

Brug af hundekyndige og ankeinstanser

I lovforslaget lægges op til en mulighed for brug af hundesagkyndige til vurdering af hundebid. Det Dyreetiske Råd kan som nævnt tilslutte sig dette og foreslår samtidig en mulighed for brug af race- og/eller hundeaavlssagkyndige til vurdering af hundens race eller iblandede racer. Det Dyreetiske Råd mener samtidig, at der i begge situationer bør være mulighed for, at en hundeejer kan anke politiets afgørelse og få sagen prøvet ved en domstol. For nogle hundeejere har hunden status af at være et familiemedlem, og det kan opfattes som krænkende for retsfølelsen, at den dømmende og udøvende magt her er sammenfaldende, uden at en ankemulighed eksisterer. Rådet er opmærksomt på, at en ankemulighed kan betyde, at hunden skal opholde sig i længere tid på et internat, inden der falder en endelig afgørelse i sagen. Rådet finder imidlertid, at det må være ejerens ansvar og vurdering, om dette er rimeligt, og om man vil dække udgifterne til dette. Rådet peger samtidig på, at det under alle omstændigheder bør sikres, at disse sager håndteres hurtigst muligt, så hunden ikke opholder sig unødigt længe på et internat.

Revision af hundeloven

Ved høringen over betænkning om revision af hundeloven i 2011 benyttede Det Dyreetiske Råd lejligheden til at bemærke, at Rådet var blevet gjort bekendt med, at de senest indførte lovgivningsmæssige tiltag vedrørende hold af hunde, der havde haft til hensigt at tage hånd om problemer med farlige hunde, også havde haft en del utilsigtede negative konsekvenser. Det var Rådets indtryk, at reglerne ramte et uforholdsmæssigt stort antal hunde og hundeejere, der ikke gav anledning til problemer. Dette er fortsat Rådets indtryk. Det er samtidig Rådets indtryk, at de lovmæssige tiltag og debatten om racer og skambid har medvirket til, at flere hundeejere er blevet opmærksomme på den risiko, deres hund udgør, og derfor træffer de nødvendige foranstaltninger, hvilket Rådet anser for en positiv udvikling.

Rådet anbefaler, at hundeloven evalueres igen om 3 år. Dette gælder både i forhold til anvendelsen af de nye præciseringer af, hvad der anses for skambid og overfald, og i forhold til et fastholdt, reduceret eller ophævet raceforbud. I den mellemliggende periode bør det samtidig sikres, at der ved de relevante instanser foretages de nødvendige registreringer af omstændighederne ved hundebid, herunder racer, og ved aflivninger på baggrund af race, så datagrundlaget for evalueringen om 3 år er bedst muligt.

Bemærkninger til ændring af mark- og vejfredsloven

Med hensyn til mark- og vejfredsloven har Det Dyreetiske Råd drøftet de relevante paragraffer i sin udtalelse om katte i 2004. Her pegede Rådet på, at mark- og vejfredsloven giver mulighed for et element af selvtægt, fx i forbindelse med nabostridigheder, hvilket Rådet fandt uacceptabelt. Rådet opfordrede samtidig myndighederne til at påtage sig ansvaret, hvis der indgives en anmeldelse for overtrædelse af mark- og vejfredsloven. Rådet understregede i samme udtalelse, at katteejere bør tage ansvaret for, at deres dyr ikke er til gene for andre og om nødvendigt sikre, at kattene holdes på egen grund.

Det Dyreetiske Råd mener, at disse principielle overvejelser også gælder hunde. Rådet kan tilslutte sig, at regler vedrørende hold af hunde samles i hundeloven, da dette letter overskueligheden i praksis ved forvaltningen af hold af hunde. Rådet mener dog ikke, at der er belæg for det i høringsmaterialet fremførte argument om, at det er nemmere at holde hunde på egen grund, mens katte af natur strejfer. Rådet mener, at denne opfattelse bygger på forskellige traditioner omkring hold af hunde og katte, og ikke på dyrenes biologi. I høringsmaterialet om hundeloven er betegnelsen omstrejfende hunde da også anvendt flere gange.

Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig forslagene i udkastet til lov om mark- og vejfred. Rådet bemærker, at hverken katte eller tamkaniner må nedskydes eller fjernes med andre metoder, der sigter på direkte drab af dyrene. Rådet finder dette hensigtsmæssigt, da der typisk er tale om familiedyr, der snarere er til irritation end til fare, og der derfor er mulighed for at rette henvendelse til besidderen for at finde en anden løsning. Rådet tilslutter sig samtidig, at der lægges op til, at besidderen kan straffes med bøde, hvis dyret er til væsentlig gene, uden at dyret først skal forsøges optaget. Rådet hilser her velkomment, at det i bemærkningerne er præciseret, hvornår et dyr anses for at være til væsentlig gene. Rådet peger dog samtidig på, at der fortsat bør være mulighed for nedskydning af dyr, der udgør en fare for personer, ejendom (herunder husdyr) eller vildt. Rådet mener således, at vildt også skal være omfattet af muligheden for nødværge, jf. bemærkningen herover vedrørende nødværgemuligheder i relation til hunde. Endelig understreger Rådet fortsat nødvendigheden af, at myndighederne påtager sig ansvaret, hvis der indgives en anmeldelse for overtrædelse af mark- og vejfredsloven, og at der afsættes ressourcer til dette.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder

Vedlagt:

- Høringssvar fra 28. september 2009 til høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven
- Høringssvar fra 15. februar 2010 til høring over delbetænkning om farlige hunde
- Høringssvar fra 1. marts 2011 til høring over betænkning om revision af hundeloven

Det Dyreetiske Råds udtalelsen om katte kan findes her:

http://www.foedevarestyrelsen.dk/SiteCollectionDocuments/25_PDF_word_filer%20til%20download/Dyrevelf%C3%A6rdsr%C3%A5d/Det%20Dyreetiske%20R%C3%A5d/DDR_Udtalelse_om_katte_september_2004_.pdf

1. marts 2011

Att.: Jens Teilberg Søndergaard
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Vedr. høring over betænkning om revision af hundeloven.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Justitsministeriet af 28. januar 2011 (Sagsnr.: 2010-5430-0219) vedr. høring over betænkning om revision af hundeloven. Rådet anmodes om at komme med bemærkninger til betænkningen.

Det Dyreetiske Råd hilser det velkomment, at der lægges op til en revision af hundeloven, så denne bliver tidssvarende. Rådet er i det store og hele enig i betænkningens konklusioner og anbefalinger. Rådet har følgende uddybende kommentarer:

Krav om individuel menneskelig kontakt

Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig udvalgets forslag om, at hunde skal have individuel menneskelig kontakt hver dag. Rådet finder dog, at der er behov for at præcisere, hvornår et sådant krav er opfyldt i relation til hold af hunde, som ikke opholder sig sammen med mennesker i husstandens dagligdag, dvs. fx vagthunde og hunde, der tilbringer hovedparten af hverdagen i løbegårde. Det er blot anført, at der skal være individuel kontakt mindst én time dagligt. Rådet savner, at det præciseres, om denne kontakt skal udgøres af en direkte interaktion med hunden (ud over den kontakt, som sker gennem tildeling af foder og vand), eller om kravet er opfyldt, blot der er et menneske til stede. Rådet finder desuden, at det bør overvejes, om kravet om én times kontakt kan opfyldes ved kontakt i 2 x 30 min.

Rådet er videre betænkeligt ved, at det for hold af hunde, hvor der ikke er beboelse, fx vagthunde, vil gælde, at hundens eneste daglige sociale samvær vil udgøres af en times menneskelig kontakt. Rådet er klar over, at det foreliggende udkast er en forbedring i forhold til i dag med henblik på at sikre sådanne hunde social stimulation. Rådet er også opmærksomt på, at det for vagthunde gælder, at der skal føres tilsyn med hunden med højst 8 timers mellemrum (jf. Bkg. 962 af 23. december 1986). Det at føre tilsyn indebærer imidlertid ikke nødvendigvis en direkte kontakt med hunden af mere social karakter. Rådet mener derfor, at det bør overvejes at anbefale at holde to hunde sammen, hvor hunde holdes, uden at der er beboelse. I øvrigt kan Rådet tilslutte sig forslaget om krav til berigelse af hundegårde.

Hunde, der færdes frit, og omstrejfende hunde

Det Dyreetiske Råd er enig med udvalget i, at det også uden for byområder skal være forbudt at lade hunde færdes på steder, der er tilgængelig for almindelig færdsel, uden at de føres i bånd eller er ifølge med en person, der har herredømme over dem. Efter Rådets opfattelse bør hunde være under menneskelig kontrol på alle offentlige steder, uanset om der er tale om land eller by.

Forsvars- og beskyttelsestræning af hunde

Det Dyreetiske Råd undrer sig over, at udvalget ikke i forbindelse med overvejelser omkring træningsformer og -formål inddrager nogle af de spørgsmål, der har været rejst i forlængelse af debatten om farlige hunde. Efter Rådets opfattelse er det skævt i forhold til problemstillingen om farlige hunde alene at fokusere på hundens genetiske baggrund og ikke på, hvordan de præges og trænes, fx gennem de omtalte træningsformer. Rådet medgiver udvalget, at eventuelle dyrevelfærdsmæssigt negative forhold ved træningen kan være i strid med allerede gældende regler, og at træningen måske ikke gør hunde mere aggressive af natur. Rådet finder dog, at der er behov for at overveje, om træning af almindelige familiehunde i forsvars- og beskyttelsesadfærd indebærer en risiko for at udvikle hundenes adfærd i en uønsket retning.

Det Dyreetiske Råd vil desuden gerne benytte lejligheden til at bemærke, at Rådet er blevet gjort bekendt med, at de senest indførte lovgivningsmæssige tiltag vedrørende hold af hunde, der har haft til hensigt at tage hånd om problemer med farlige hunde, også har en del utilsigtede negative konsekvenser. Det er Rådets indtryk, at reglerne rammer et uforholdsmæssigt stort antal hunde og hundeejere, der ikke giver anledning til problemer. Rådet vil derfor opfordre til, at der ved revision af hundeloven også inddrages en evaluering og evt. justering af de regler, der håndterer spørgsmål om farlige hunde.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Faglig sekretær

15. februar 2010

Att.: Cristina A. Gulisano
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Justitsministeriet af 20. januar 2010 (Sagsnr.: 2009-5430-0159) vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde. Rådet anmodes om at komme med bemærkninger til delbetænkningen. Det bemærkes, at Justitsministeriets repræsentant i Rådet ikke har deltaget i udarbejdelsen af dette høringssvar.

Det Dyreetiske Råd støtter ønsket om at forhindre og bedre kunne håndtere episoder med hundebid. Rådet finder dog samtidig, at der er tale om komplekse problemstillinger. Selv om Rådet anerkender det store arbejde, der ligger bag delbetænkningen, savner Rådet dog også, at visse områder bliver bedre belyst.

Det Dyreetiske Råd finder, at redegørelsen for videnskabelige undersøgelser vedrørende aggression og hundebid er mangelfuld. Der henvises til enkelte kilder, men der findes en hel del videnskabelig litteratur på området. Dette forekommer skævt set i forhold til det detailniveau, hvormed der redegøres for historik og jura. Rådet har derfor valgt at konsultere professor i etologi ved Københavns Universitets Biovidenskabelige Fakultet, Björn Forkman, der selv forsker i bl.a. adfærdsmæssige forskelle hos hunderacer. Han bekræfter, at rapporten er mangelfuld på dette punkt, både vedr. afdækning af racemæssige forskelle og af omstændighederne omkring bidsituationer. Han fremhæver bl.a., at der kan påvises grundlæggende racemæssige tendenser, men at der samtidig er stor variation blandt individer tilhørende samme race – en variation der bl.a. kan henføres til bestemte linier indenfor racen. Han påpeger videre, at hundebid ikke nødvendigvis er relateret til aggression, men også til fx frygt. Han konkluderer dog i lighed med rapporten, at det i praksis er svært alene på grundlag af race at udpege bestemte hunde som mere aggressive end andre.

Det Dyreetiske Råd savner endvidere, at der i rapporten skelnes klart mellem flere problemstillinger omkring hundebid. Overordnet set finder Rådet, at der i rapporten drøftes tre forskellige problemområder: a) mennesker, der bliver bidt af en hund, de kender, fx deres egen; b) mennesker, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund; og c) hunde, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund. Rådet formoder, at det er problematikkerne skitseret under punkt b) og c), der lægges op til at reducere med lovmæssige tiltag. Men de omstændigheder og hunde(racer), der optræder i de to typer af bidsituationer kan være meget forskellige – forskelle, som burde være belyst gennem afdækning af det videnskabelige grundlag.

I forhold til de konkrete forslag til lovmæssige tiltag tilslutter Rådets medlemmer sig den del af udvalgets medlemmer, der *ikke* kan anbefale et forbud mod bestemte racer. Rådet mener, at en øget risiko for hundebid skyldes en kombination af arv og miljø, hvilket betyder, at alle hunde som udgangspunkt kan være farlige. Det betyder endvidere, at et raceforbud efter Rådets opfattelse højst vil have en tidsbegrænset effekt, fordi det genetiske bidrag til problemernes opståen vil flyttes til andre racer eller til hunde af blandet race, sådan som det allerede er sket i relation til de racer, der pt. er forbudt. Endelig mener Rådet, at et forbud mod bestemte racer vil påføre en række hunde og deres ejere urimelige ulemper, selv om de ikke er til hverken gene eller fare.

Rådet finder endvidere, at et forbud i praksis er forbundet med alvorlige vanskeligheder i relation til at fastslå den enkelte hunds racemæssige tilhørsforhold. I rapporten nævnes muligheden for "omvendt bevisbyrde", hvor ejeren skal kunne dokumentere hundens race eller type. Rådet mener, at denne model pålægger ejere af fx velfungerende blandingshunde urimelige krav, som, når de ikke kan honoreres, kan medføre tilsvarende urimelige konsekvenser. Rådet finder, at problemstillingen omkring raceidentifikation understøtter, at der skal findes andre veje end raceforbud.

I stedet finder Rådets medlemmer, at der bør fokuseres langt mere på de hunde og ejere, hvor der konkret er problemer. Rådet kan derfor bakke stærkt op om de øvrige tiltag, der nævnes i rapporten og udmøntes i lovudkastet i afsnit 8.1, både i forhold til at forbygge hundebid fra hunde, der optræder truende, og til at skride hårdt ind, når der er opstået problemer. Rådet understreger samtidig, at det efter Rådets opfattelse vil være fuldstændig afgørende for at nedbringe problemerne, at disse paragraffer også følges konsekvent op med handling fra de relevante myndigheder, hvor der måtte være behov.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Faglig sekretær

28. september 2009

Att.: Cristina A. Gulisano
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Justitsministeriet af 11. september 2009 (Sagsnr.: 2009-5400-0016) vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven. Rådet anmodes om at komme med bemærkninger til udkastet.

Det Dyreetiske Råd støtter ønsket om at forhindre og bedre kunne håndtere episoder med hundebid som dem, der har været omtalt i pressen den senere tid. Rådet finder samtidig, at der er tale om komplekse problemstillinger. Da Justitsministeriet har valgt at nedsætte Udvalget om hunde, mener Rådet derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at afvente resultatet af udvalgets arbejde før der iværksættes lovmæssige tiltag. Rådet vurderer, at det vil kunne mindske respekten for de fremsatte forslag, at der endnu ikke foreligger relevant baggrundsmateriale fra udvalget.

Rådet har følgende kommentarer til det foreliggende udkast.

Ad § 3, stk. 1 og 2:

Det fremgår af udkastet, at det skal være forbudt i bymæssig bebyggelse at lade hunde færdes på offentlige steder, uden at de føres i snor. Det Dyreetiske Råd er enige i, at hvis alle hundeejere altid holder deres hunde i snor, vil risikoen for alvorlige skader efter hundebid reduceres væsentligt. Rådet vil dog samtidig gøre opmærksom på, at dette kan have nogle utilsigtede indirekte konsekvenser, da der er risiko for, at hundene ikke bliver tilstrækkeligt socialiseret i omgangen med andre hunde.

Ad § 6, stk. 3-6:

Det skelnes i bemærkningerne mellem bid og skambidning, samt om hvorvidt situationen, hvor hunden bider, kan karakteriseres som normal forsvarsadfærd. Det Dyreetiske Råd er enig i nødvendigheden af at lave sådanne sondringer, når de foreslåede bestemmelser skal anvendes på konkrete sager. Så vidt Rådet er orienteret, er langt de fleste skader forvoldt af hundebid nemlig af mindre alvorlig karakter og opstår i situationer, hvor hunden forsvarer sig selv, sine nærmeste eller sit territorium. Rådet er dog bekymret for, om forvaltningen i praksis, uden konsultation af hundesagkyndige personer i tvivlstilfælde, vil give anledning til problemer.

Ad § 6, stk. 4:

Det Dyreetiske Råd finder det usikkert, hvordan formuleringen "skambidt...et dyr" skal fortolkes. Rådet kan tilslutte sig, at skambidning af både hunde og andre husdyr skal have konsekvenser, med mindre hunden har reageret med normal forsvarsadfærd jf. bemærkningen herover, herunder fx ved at bide en kat, der bevæger sig ind i "hundens" have. Samtidig påpeger Rådet, at hunde naturligt kan

jage, også udenfor egen grund, og evt. i den forbindelse skambide eller dræbe et vildt dyr, fx en mus, rotte eller fugl. Selv om Rådet kan forestille sig situationer, hvor også hundens naturlige jagtinstinkt eller skader på vilde dyr kan give anledning til overvejelser om konsekvenser, finder Rådet, at der her bør være mulighed for at undgå aflivning.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Faglig sekretær

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

NaturErhverv

Nyropsgade 30

1780 København V

Udgiver af bladet:

DYREFONDET

- bladet for dyrevenner

Protector:

Alexandra, grevinde af
Frederiksborg

Gentofte, den 17. oktober 2013

Høringssvar fra Dyrefondet til ændring af lov om mark- og vejfred

Helt overordnet er det Dyrefondets opfattelse at lov om mark- og vejfred, der jo omhandler dyr, der har en besidder, ikke længere er tidssvarende, da den bygger på en antagelse om, at det med lethed kan fastslås hvorvidt en kat er en ejerkat eller en herreløs kat, hvilket jo ikke er korrekt.

Mange nabostridigheder omkring katte kunne løses, hvis det var lettere at afgøre, hvem der er ansvarlig for katten – altså ejer af den. Dette gøres meget let ved at indføre obligatorisk mærkning og registrering af ejerkatte som vi kender det fra hundene, hvor det fungerer næsten upåklageligt.

”At katte ikke udgør en reel fare, men alene irritation” som Fødevareministeriet udtrykker det i bemærkningerne, er vel næppe en holdbar undskyldning for ikke at ville beskytte ejerkattene, deres familier og ikke mindst i denne sammenhæng naboerne.

Dyrefondet ser således gerne, at der indføres en egentlig kattelov eller som et første skridt på vejen et særskilt afsnit i lov om mark- og vejfred, hvor ejerkatten sikres mod overgreb og der gives klare regler for hold af katte, der kan modvirke nabokonflikter.

I Dyrefondet ser vi meget positivt på at samle reglerne om hunde i hundeloven, da det vil gøre det mere overskueligt for borgerne at informere sig om det gældende regelsæt for at holde hund/færdes med hund.

Selvom ukendskab til loven ikke fritager for ansvar, så kan man jo håbe på at en lettere adgang til én samling regler, højner kendskabet og overholdelsen af reglerne til glæde for hunde og mennesker.

Dyrefondet

Ericaparken 23, 2820 Gentofte, tlf. 39 55 30 00. Konto 9570-813 2310. CVR nr. 56490512. www.dyrefondet.dk

Dyrefondet er en dyreværnsorganisation, der arbejder med praktisk og forebyggende dyreværn. Dyrefondet kan løse sine mange dyreværnsopgaver takket være privat støtte. Dyrefondet er godkendt som almenevelgørende organisation med skattemæssige fordele for bidragsydere, og arvebeløb er helt fritaget for afgift. Dyrefondet er tilsluttet den internationale dyreværnsorganisation WSPA, World Society for the Protection of Animals.

Som Dyreværnsorganisation glæder vi os over, at det ikke længere skal være lovligt at skyde eller på anden måde aflive strejfende hunde, katte og tamkaniner efter advarsel. Vi er opmærksomme på, at det for nuværende reelt set kun er folk med jagttegn, våbentilladelse og med mere end 50 meter til nærmeste beboelsesbygning, der lovligt har kunnet anvende bestemmelsen om nedskydning. Men det er dog vigtigt af hensyn til de dyr, der har ansvarsløse ejere, at fjerne dette element af selvtægt, da det også er med til at signalere, at disse dyr nyder beskyttelse.

At Dyreværnsloven overordnet set er gældende er vi enige i, men mener, at det bør præciseres, at det vil være i strid med denne, såfremt man fjerner katte, tamkaniner på en sådan måde, at de lider overlast. Eksempelvis vil det ikke være en hensigtsmæssig måde at fjerne en kat på, hvis den køres langt væk til en skov, hvor den kan lide en langsom død.

At muligheden for ikke længere at kunne kræve optagelsespenge ophæves som utidssvarende, er vi enige i, da dette kan forhindre naboer i konfliktsituationer i at holde dyr som gidsler.

Vi kan endvidere tilslutte os, at bødestraffen udvides således, at politiet får hjemmel til at give bøde, uanset om det omstrejfende husdyr kan optages eller ej, da det ud fra et præventivt synspunkt, vil øge dyrenes sikkerhed og udgøre et økonomisk incitament for ejerne til i højere grad at holde dyrene på egen grund.

Med venlig hilsen

Vibeke Haslund

direktør

Fra: Postkasse, Dyreværnsrådet <Dyreværnsradet@fvm.dk>
Sendt: 18. oktober 2013 15:42
Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Emne: Høringssvar - 2. høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred
Vedhæftede filer: Dyreværnsrådets høringssvar vedr. lovforslag om ændring af mark- og vejfredsloven.pdf; Kopi af Dyreværnsrådets høringssvar vedr. lovforslag om ændring af hunde....pdf

Vedhæftet fremsendes Dyreværnsrådets høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven.

Endvidere vedhæftes t.o. kopi af Dyreværnsrådets høringssvar vedr. lovforslag om ændring af hundeloven.

Med venlig hilsen

Charlotte Røgild Knudsen
Fuldmægtig | Veterinærenheden
Sekretær for Dyreværnsrådet
+45 50 83 95 85 | chrk@fvm.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet | Slotsholmsgade 12 | 1216 København K | Tlf. +45 33 92 33 01 | fvm@fvm.dk | www.fvm.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

NaturErhvervstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V
E-mail: landbrugsloven@naturerhverv.dk

Dyreværnsrådet

Dato: 18. oktober 2013
Sags nr.: 14229
Dok. nr.: 588751

Høring over forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven

Dyreværnsrådet har ved e-mail af 20. september 2013 modtaget forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven, som er sendt i høring igen i forbindelse med høring af forslag til lov om ændring af lov om hunde.

Dyreværnsrådet har kort drøftet lovforslaget på rådets møde den 15. oktober 2013 og kan i denne anledning udtale følgende:

Dyreværnsrådet er enige om, at det vil være hensigtsmæssigt med en modernisering af hele mark- og vejfredsloven, men finder det overordnet set i orden med de foreslåede ændringer, herunder at visse bestemmelser om hunde overføres til og fremover reguleres i hundeloven. I den forbindelse har Dyreværnsrådet glædeligt noteret, at der sker en indskrænkning i adgangen til at nedskyde omstrejfende hunde på privat grund. I forlængelse af heraf kan det dog fremhæves, at det efter Dyreværnsrådets opfattelse også i forbindelse med nærværende lovforslag bør overvejes at udtage eller ændre tilsvarende bestemmelser for så vidt angår øvrige kæledyr, herunder især katte.

Dyreværnsrådet har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

På vegne af rådet

Charlotte Røgild Knudsen
Fuldmægtig, Cand. jur.
Sekretær for Dyreværnsrådet

Kopi af høringssvar er sendt til Fødevarestyrelsen.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
DK-2600 Glostrup
E-mail: ansg@fvst.dk; mehul@fvst.dk

Dyreværnsrådet

Dato: 18. oktober 2013
Sags nr.: 14229
Dok. nr.: 588748

Høring over forslag til lov om ændring af hundeloven / j.nr. 2013-15-25-06552

Ved e-mail af 20. september 2013 har Fødevarestyrelsen sendt forslag til lov om ændring af lov om hunde i høring.

Dyreværnsrådet har behandlet sagen på rådets møde den 15. oktober 2013 og skal i den anledning udtale følgende:

1. Først og fremmest vil Dyreværnsrådet gerne henlede opmærksomheden på, at der ikke i lovforslaget er taget højde for de anbefalinger vedrørende avl på hunde, der er fremført i forbindelse med Avlsarbejdsgruppens afrapportering. Der henvises til Rapport fra arbejdsgruppen vedrørende avl af dyr – august 2013:

http://www.foedevarestyrelsen.dk/Nyheder/Pressemeddelelser/Arkiv_2013/Documents/Rapport%20fra%20avlsarbejdsgruppen%20%202013.%20final.pdf

2. Hvad angår forbudsordningen finder Dyreværnsrådet, at 3 år er en meget kort periode med hensyn til på tilstrækkelig vis at kunne vurdere effekten af forbuddet, herunder særligt for så vidt angår omfanget af bidskader. Rådet finder det positivt, at observationslisten bliver fjernet til fordel for en mere generel overvågning. Dyreværnsrådet så dog gerne, at der sker registrering af alle bidepisoder ved raceangivelse og biddets karakter.

3. For så vidt angår lovforslagets definition af skambid, foreslår Dyreværnsrådet, at arbejdsgruppens tredje kriterium (s. 21) udvides til også at omfatte bidlæsioner, der medfører vævsbeskadigelse, som f.eks. kraftige bid, hvor der har været beklædning mellem tænder og hud, som forhindrer at der går hul, men ikke at der sker en evt. knusning af væv.

4. Det fremgår af lovens § 6 b, stk. 1, at politiet kan beslutte at anbringe hunden på internat/pension, indtil afgørelser om aflivning efter lovens § 1 b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, og stk. 4-5, er truffet, og hvis hunden skal aflives, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes

Dyreværnsrådet finder, at hunde af dyreværnsmæssige årsager ikke bør opholde sig unødigt længe på internat/pension i forbindelse med, at der skal træffes afgørelse om aflivning. Den endelige afgørelse, inklusiv gennemførelse af en eventuel sagkyndig vurdering, bør således ske hurtigst muligt, gerne indenfor få uger, efter at hunden er anbragt på internat/pension.

5. Det fremgår af lovens § 6, stk. 2, nr. 4, og stk. 4, at politiet kan træffe afgørelse om at lade en hund aflive, hvor f.eks. hundens ejer/besidder har overtrådt et påbud efter § 6, stk. 2, nr.1-3, eller stk. 3.

Dyreværnsrådet bemærker, at der kan være visse episoder, som beskrevet i § 6, stk. 2 og 3, hvor en hund f.eks. forvolder skade på et menneske eller anden væsentlig skade, som kan tilegnes ejerens/besidderens adfærd, og hvor hundens adfærd efter omstændighederne kan betegnes normal.

Dyreværnsrådet finder, at såfremt en hundesagkyndig undersøgelse konkluderer, at hundens adfærd er normal, og den skadegørende handling vil kunne henføres til besidderens adfærd, bør der være mulighed for, at politiet udover at udmåle en (skærpet) bødestraf, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, kan træffe afgørelse om at tvangsfjerne og afhænde hunden, herunder som alternativ til en eventuel afgørelse om aflivning, jf. § 6, stk. 4.

Dette især, hvor der ellers må antages at være en ikke ubetydelig risiko for, at hunden ved at blive i ejerens/besidderens varetægt kan blive påvirket på en sådan måde, at hunden vil udvise en adfærd, der gør den farlig for sine omgivelser.

De samme omstændigheder vedr. ejerens/besidderens adfærd, der kan danne grundlag for ved dom for et strafbart forhold at få frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde, jf. § 12 a, stk. 1, og forhold, som beskrevet i § 12, stk. 2, 2 pkt., kunne således også danne grundlag for en evt. afgørelse om at tvangsfjerne hunden.

På vegne af rådet

Charlotte Røgild Knudsen
Fuldmægtig, Cand. jur.
Sekretær for Dyreværnsrådet

Kopi af hørings svar er sendt til NaturErhvervstyrelsen.

København d. 18. oktober 2013

Landsforeningen Forsøgsdyrenes Værn, Gothersgade 160, 1123 København K.
Foreningens kommentarer til

Forslag til Lov om ændring af Lov om Mark- og Vejfred
(Ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.)

Lovforslagets ændringer vedr. hunde

Lovforslagets punkt 1: Indsættelse af ny § 1a som betyder, at hunde ikke længere omfattes af mark- og vejfredsloven.

Kommentar: Et længe ventet lovforslag. Det kan imidlertid undre, at katte fortsat skal høre under denne lov. Katte udgør jo ikke en reel fare, og det virker antikveret, at de fortsat skal figurere hér - det gælder også tamkaniner og fjerkræ. Man kan ikke på afstand vurdere, om disse dyr er tamme (og for katte eventuelt øremærkede), eller om de er herreløse. Dyrene bør selvfølgelig være beskyttede, og derfor udtages af denne lov.

Lovforslagets ændring vedr. uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner, fjerkræ og omstrejvende katte

Lovforslagets punkt 10: Ændring af lovens § 14 ved indsættelse af et nyt stk. 3, hvori der står: "Det er ikke tilladt, at anvende nedskydning eller anden direkte på drab sigtende fremgangsmåde på katte og tamkaniner, medmindre dyret angriber andre husdyr, eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom."

Kommentar: Lovforslaget betyder, at katte og tamkaniner ikke længere forsætligt kan dræbes, medmindre de angriber andre husdyr eller udgør en nærliggende fare for personer eller ejendom. I ministeriets bemærkninger står der, at katte som regel ikke udgør en reel fare, men alene en irritation. Tamkaniner anses af Det Dyreetiske Råd for sjældent at strejfe og for sjældent at være en gene endsige være til fare for andre. Fjerkræ holdes også som kæledyr, og de må heller ikke kunne dræbes forsætligt, og de kan næppe være til stor gene. De skal derfor omfattes af §14, stk. 3. Ordet "ejendom" bør udgå.

Det er svært at se, hvorledes en tamkat, tamkanin, høne eller and kan være til nærliggende fare for person eller ejendom bortset fra, at de måske kommer til at opgrave planter i haven, grave et hul eller hakke efter spiselige emner. Er det virkelig grund nok til at tillade, at dyrene nedskydes eller på anden måde dræbes? Begrebet "ejendom" betyder hér ikke andre levende dyr, fordi angreb på andre husdyr (mus, fjerkræ, en anden kat eller kanin?) allerede er en del af paragraffen. Det virker absurd og helt ude af trit med virkeligheden, at katte, tamkaniner og fjerkræ kan slås ihjel på førnævnte baggrund.

Lovforslagets ændringer vedr. ret til optagelsespenge

Lovforslagets § 1, 10: Optagelsespenge nævnes ikke længere i § 14 stk. 1.

Kommentar: Det forventes åbenbart, at optageren ikke står med ansvaret for dyrets pasning og fodring længere end 24 – 48 timer, idet det anføres, at dyret kan sælges eller sendes til slagtning, hvis besidderen ikke har hentet det inden for det tidsrum. Det er uklart, om ministeren mener, at optageren herefter kan sende dyret til slagtning eller sælge det? Det ville jo ikke være rimeligt.

Lovforslagets ændring vedr. ufreds bøder

Lovforslagets § 1, 9: § 13 ændres således: ”Når husdyr, der er til væsentlig gene, uden hjemmel færdes løse på fremmed grund, kan besidderen straffes med bøde for ufred.” Indsættelse af ”der er til væsentlig gene” betyder, at der skal være et alvorlig problem før dyrets/dyrenes besidder straffes med bøde for ufred.

Kommentar: Vi finder, at der kan ligge noget præventivt i denne bestemmelse, idet det, udover at øge dyrenes sikkerhed, også kan få sløsede dyreejere til at ”stramme sig an”.

Venlig hilsen
B. Lakjer
Landsforeningen Forsøgsdyrenes Værn
Gothersgade 160
1123 København K.

Tina Prakash (NaturErhvervstyrelsen)

Fra: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Sendt: 18. oktober 2013 09:20
Til: Tina Prakash (NaturErhvervstyrelsen)
Cc: Kurt Vagner Jensen (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: VS: forslag til ændring af mark og vejfredloven - Er lagt på sagen i Captia
Vedhæftede filer: Forslag til ændring af mark og vejfredloven.odt

SJ: 0

Med venlig hilsen

Nicole Florentz

Kontorelev i Økologi & Landbrugslov | Center for Jordbrug
+45 41 39 34 37 | nicflo@naturerhverv.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

NaturErhvervstyrelsen | Nyropsgade 30 | 1780 København V. | Tlf. +45 33 95 80 00 | mail@naturerhverv.dk | www.naturerhverv.dk

Fra: Malene van Kalken [<mailto:malene-nilsson@hotmail.com>]

Sendt: 17. oktober 2013 23:24

Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven

Emne: forslag til ændring af mark og vejfredloven

mit foreslag er vedhæftet ovenfor. mvh ma

Forslag til ændring af hundeloven ang. mark og vejfredsloven.

Hvis en hund befinder sig på en andens grund og ejeren af grunden ikke er tilfreds med dette, og hundens ejer ikke gør noget ved situation efter at blive konfronteret med det, må det være hundens ejer, som må bøde for det og ikke hunden. Det kan ikke være rigtigt, at man har ret til at dræbe en frit løbende hund på sin grund. Hunden aner ikke at den ikke må være der, den følger blot sin natur og sine instinkter, så hvorfor er det hunden der skal bøde for ejerens fejl? Hvorfor må den lade livet på baggrund af dette? Hvor er hundens rettigheder og velfærd her henne? Det er derfor mit forslag at hvis en hund løber rundt på ens grund og ejeren er blevet bedt om at gøre noget ved problemet og der ikke sker noget, må det være lovpligtigt at man kontakter politiet som herefter må give ejeren af hunden en straf, evt. en stor bøde eller miste rettigheden til at holde hund, hvis ikke man er i stand til at holde styr på den. Retten til at skyde frit løbende hunde bør altså afskaffes og i stedet bør man straffe ejeren og ikke hunden.

Vestre Landsret
Præsidenten

Ministeriet for
Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

J.nr. 40A-VL-58-13
Den 16/10-2013

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved brev af 20. september 2013 anmodet om eventuelle bemærkninger til et forslag til lov om ændring af lov om hunde samt et forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven.

I den anledning skal jeg meddele, at forslagene ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til sagsnr. 2013-15-25-06552.

Dette svar sendes til hoering@fvst.dk med kopi til ansg@fvst.dk og mehul@fvst.dk og til landbrugsloven@naturerhverv.dk.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Bjarne Christensen".

Bjarne Christensen

Østre Landsret
Præsidenten

Den 27 SEP. 2013
J.nr. 40A-ØL-55-13
Init:maa

Ministeriet for fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Ministeriet for fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved brev af 20. september 2013 (Sagsnr. 2013-15-25-06552) anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om hunde samt forslag til lov om ændring af mark- og vejfredsloven.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen
Ellen Busck Porsbo